

„...ZAPOMNIANI PRZEZ SWOICH,
DOCZEKALI SIĘ CHWILI
GDY WRÓCONO ICH NASZEJ PAMIĘCI...”

ŻOŁNIERZE WYKLĘCI, NIEZŁOMNI

- Żołnierze Wyklęci byli żołnierzami polskiego powojennego podziemia niepodległościowego i antykomunistycznego, którzy stawiali opór sowietyzacji Polski i podporządkowaniu jej ZSRR. Walcząc z siłami nowego agresora, musieli zmierzyć się z ogromną, wymierzoną w nich propagandą Polski Ludowej, która nazywała ich „bandami reakcyjnego podziemia”. Z kolei osoby działające w antykomunistycznych organizacjach i oddziałach zbrojnych, które znalazły się w kartotekach aparatu bezpieczeństwa, określono mianem „wrogów ludu”. Mobilizacja i walka Żołnierzy Wyklętych była pierwszym odruchem samoobrony społeczeństwa polskiego przeciwko sowieckiej agresji i narzuconym siłą władzom komunistycznym, ale też przykładem najliczniejszej antykomunistycznej konspiracji zbrojnej w skali europejskiej, obejmującej teren całej Polski, w tym także utracone na rzecz Związku Sowieckiego Kresy Wschodnie II RP.

Pamięć Żołnierzy Wyklętych

Żołnierze wyklęci, zdrajcami nazywani,
Przez tak wiele lat i miesięcy,
Zapomniani przez swoich, doczekali się chwili
Gdy wrócono ich naszej pamięci.

Ci niezłomni żołnierze, wierni prawdzie i wierze,
O prawdziwą Polskę walczyli,
Dla ojczyzny swej drogiej, ujarzmionej przez wroga,
Swego życia i krwi nie szczędzili.

O ironio historii, która wiernych swych synów
Za największych jej wrogów uznała,
Krew niewinna Polaków, wsiąkła w ziemię ojczystą
Gdy uczciwość z kłamstwem przegrała.

Nadszedł dla was czas prawdy, bohaterscy żołnierze,
Sprawiedliwości zorza jaśnieje,
Przywrócono wam godność, tak nikczemnie splamioną,
Cała Polska wam dzisiaj dziękuje.

Hołd Wam z serca składamy, o niezłomni żołnierze,
Za ofiarę z życia złożoną,
Wasz wysiłek i męstwo, ostateczne zwycięstwo,
Polskę wolną znów przywróconą.

NAZYWAMY ICH NIEZŁOMNYMI, BO NIE DALI SIĘ ZŁAMAĆ CZERWONEMU
NAJEŹDŹCY – CZY TO TRWAJĄC NA POSTERUNKU W LESIE, CZY
ZACHOWUJĄC GODNĄ POSTAWĘ W ŚLEDZTWIE

Józef Franczak ps. "Lalek"

Urodził się 17 marca 1918 r, został zamordowany przez Służbę Bezpieczeństwa. Jego siostry, dopiero 20 lat później, mogły złożyć ciało pozbawione głowy w rodzinnym grobowcu. Był sierżantem Wojska Polskiego, uczestnikiem wojny obronnej Polski 1939, później związany ze strukturami ZWZ - AK, ostatni żołnierz polskiego podziemia antykomunistycznego i niepodległościowego. Jego celem było zmieniienie ustroju w Polsce.

Danuta Siedzikówna ps. „Inka”

Urodziła się 3 września 1928 w Guszczewinie, zmarła 28 sierpnia 1946 w Gdańsku.. Działała jako sanitariuszka w 4. szwadronie odtworzonej na Białostocczyźnie 5 Wileńskiej Brygady AK, a w 1946 w 1 szwadronie Brygady, który działał na Pomorzu.

August Emil Fieldorf ps. „Nil”

Urodzony 20 marca 1895 w Krakowie, zm. 24 lutego 1953 w Warszawie – generał brygady Wojska Polskiego, organizator i dowódca Kedywu Armii Krajowej, zastępca Komendanta Głównego AK. Pośmiertnie odznaczony Orderem Orła Białego.

Witold Pilecki ps. „Witold”

- polski żołnierz, rotmistrz kawalerii. Był uczestnikiem kampanii wrześniowej 1939 roku i współorganizatorem podziemnej Tajnej Organizacji Wojskowej, która w 1943 roku została włączona do struktur Armii Krajowej. Następnie działał w Kedywie, czyli Kierownictwie Dywersji Komendy Głównej AK. Został skazany na karę śmierci i stracony 25 maja 1948 roku.

Marian Bernaciak, ps. „Orlik”, „Dymek”

(ur. 6 marca 1917 w Zalesiu, zm. 24 czerwca 1946) podporucznik rezerwy Wojska Polskiego, członek ZWZ - AK, dowódca oddziału partyzanckiego AK, a następnie Zrzeszenia WiN na Lubelszczyźnie.

Henryk Antoni Flame vel Flamme, ps. „Grot”, „Bartek”

(ur. 15 stycznia 1918, zm. 1 grudnia 1947) – polski dowódca wojskowy, kapral pilot Wojska Polskiego, kapitan Narodowych Sił Zbrojnych, dowódca grup leśnych VII (Śląskiego) Okręgu NSZ.

Władysław Łukasiuk ps. „Młot”

(ur. 16 lutego 1906, zm. 27 czerwca 1949) – kapitan WP/AK, partyzant antykomunistyczny ziemi podlaskiej.

Mieczysław Dziemieszkiewicz, ps. „Rój”

(ur. 25 stycznia 1925, zm. 13/14 kwietnia 1951)
– żołnierz Narodowych Sił Zbrojnych i Narodowego Zjednoczenia Wojskowego, uczestnik polskiego niepodległościowego podziemia antykomunistycznego na północnym Mazowszu.

Tadeusz Zieliński ps. „Igła” (ur. 27 września 1927 zm. 24 czerwca 1948)

– żołnierz Armii Krajowej, dowódca oddziału Wolności i Niezawisłości działającego w Radomskim i Kieleckim.

DZIĘKUJEMY ZA UWAGĘ

AUTOR: SU